

56. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ KONANÁ POD ZÁŠTITOU ČESKÉ MÍROVÉ RADY V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1986 NA POČEST XVII. SJEZDU KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA, 65. VÝROČÍ KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA A VOLEB DO ZASTUPITELSKÝCH ORGÁNŮ.

Slovenskému pohronskému javisku z Levíc pripadla včera česť oficiálne zahájiť na prknoch Jiráskova divadla letošnú celostátnú prehliadku amatérskych divadelných souborů.

HOSTÉ V HLEDIŠTI

Slavnostního zahájení 56. Jiráskova Hronova, celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů, se zúčastnila řada čestných hostů: ing. Aleš Novotný, ČSc., tajemník KV KSČ, Dobromila Vávrová, hrdinka socialistické práce, členka předsednictva KV KSČ a předsednictva Federálního shromáždění ČSSR, Břetislav Novotný, tajemník OV KSČ v Náchodě,

dr. Josef Švagera, náměstek ministra kultury ČSR, ing. Vladimír Šimek, ministr vlády ČSR, dr. Andrej Greš, ředitel Osветového ústavu Bratislava, dr. Jan Kohout, ředitel II. odboru ministerstva kultury ČSR, dr. Jaroslav Kábrt, ČSc., místopředseda VČKNV, ing. Jiří Halounek, předseda ONV v Náchodě a další hosté.

DNEŠNÍ PROGRAM 56. JH

- 9.00 Schůzka moderátorů
- 9.00 Pohovory se souborem
- 9.30 Diskusní kluby
- 10.00 Uvítání zahraničních hostů
- 10.00 Seminář režisérů a scénografů
- 13.00 Setkání Středočechů
- 14.00 Dramatické dílo A. Jiráska a amatérské divadlo — přednáška
- 16.30 DS SK ROH MAJ Hronov:
- A. Jirásek: Otec
- 16.30 Koncert tanečního orchestru Spektrum
- PV SSM Nové Město nad Metují
- 18.30 Vítání DS Impuls DK ROH Vítkovice
- 20.00 DS SK ROH MAJ Hronov:
- A. Jirásek: Otec
- 21.00 Filmový večer: Břeh
- 21.30 Společenský večer
- 22.00 Patronátní večer
- 22.00 Zasedání poroty

ZŠ nám.
klub JD
ZŠ
MěstNV
ZŠ
Staropadolka
Slavie
JD
park MAJ
před JD
JD
park MAJ
Slavie
SOU
malý sál JD

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKY

S úderem šestnácté hodiny se ozvala znělka Jiráskových Hronovů, která otevřela včerejší slavnostní zahájení 56. ročníku. Všechny přítomné hosty, návštěvníky celostátní přehlídky a hronovské občany přivítal předseda MěstNV v Hronově Oldřich Cvrček. Slavnostní projev pak přednesl náměstek ministra kultury ČSR dr. Josef Švagera, který mj. řekl:

„Jiráskův Hronov není jen konstatováním současného stavu našeho amatérského divadla, ale je také výhledem do budoucnosti, příspěvkem k jeho dalšímu rozvoji. Proto je tak cenné, že Jiráskův Hronov není pouze přehlídkou toho nejlepšího, co v našem amatérském divadelnictví v současné době vzniklo, ale stejně významná je i jeho část vzdělávací, metodická, která se uskutěčňuje v rozborových seminářích, diskusních klubech, Klubu mladých divadelníků, na přednáškách a besedách. Celá řada amatérských divadelníků zde jistě najde nové podněty a cennou inspiraci pro svoji další práci.“

Plně docenit přínos amatérského divadla v rozvoji socialistické společnosti znamená evidovat výsledky celostátní přehlídky nejen zde v Hronově, ale také v tisících představeních, které soubory uspořádaly zejména v místech svého působení, kde je hlavní těžiště jejich práce. Věřím, že sedm souborů, kterým se dostalo cti zastupovat na 56. Jiráskově Hronově desetitisíce nadšených ochotníků z celé Československé socialistické republiky, potvrdí vzrůstající úroveň našeho amatérského divadla i jeho společenskou angažovanost.“

Slovenské pohronské javisko A RÁNA SÚ TU TICHÉ...

Slovenské pohronské javisko — talentovaný súbór mladých ľudí pri Mestskom osvetovom stredisku v Leviciach, prišiel do Hronova s inscenáciou dramatickej poviedky sovietskeho autora Borisa Vasilieva „A rána sú tu tiché“. František Držík, režisér inscenácie, ktorý navyše sa podieľal i na úprave a dramatizácii spomenutého textu sa pokúsil zdieľť divákovi určité poslanstvo, ktoré je evidentne prítomné v pôvodnom texte sovietskej dramatizácie B. Vasilieva. Značné posuny oproti

tomuto textu a úpravy, ktoré režisér urobil však znejasnili zámer, ktorým sa chcel prihovoriť dnešnému divákovi.

V prípade inscenácie súboru z Levíc sme boli svedkami, že pôvodný čitateľný zámer zostal nenaplnený pre nevyjasnenosť režijného prístupu k inscenovaniu tohto textu, ktorá zase spätne ovplyvnila i istú bezradnosť herečiek i predstaviťela Vasku na javisku. V inscenácii chýbalo napätie, kontrast, všetko sa dialo iba vo verbálnej, oznamovacej polohe, ktorá príbeh len ilustrovala. Aj scénografické riešenie inscenácie nevstupovalo funkčne do hry, chýbalo scénografické delenie a tak ani scéna nepomohla hereckej akcii. Absentovalo vybudovanie vzťahov na javisku medzi jednotlivými dievčatami ako aj medzi

(pokračovanie na str. 2)

STŘÍPKY ZE ZÁKULISÍ

RODIČOVSKÉ DILEMA

Manželé Postráneckí se „prohánějí“ po Hronově zavěšení do elegantního dětského kočárku. A tak jsou vystaveni dvojímu ohni — zajít do Stovky a shledat se s přáteli, nebo zůstat u dítěte a věnovat se rodičovským povinnostem. Věříme, že ten problém vyřeší. Jenom je nám líto, že v kočárku neroste nový Cholstoměr, je to totiž dcerka. Takže snad Kleopatra nebo Jana z Arcu?

KAŽDÝ BYDLÍ

S ubytováním návštěvníků JH jsou vždy spojeny určité problémy. S konečnou platností je snad vyřeší výstavba nových ubytovacích kapacit, které se dokončují. Konkrétně domovy mládeže v blízkosti hronovského náměstí. Bydlet totiž přímo, nebo v samé blízkosti centra divadelního dění, je požadavkem a zájmem všech žadatelů o dobré ubytování. Včera večer jich bylo registrováno již přes osm stovek a nikdo z nich neodcházal od Evy Šikové, Boženy Kultové a Zdeny Skanicevé bez příslušného „dekrety“ na byt.

TO BYLA DISKOTÉKA?

Při Jiráskových Hronovech se hraje a také zpívá. Nejenom na jevišti, ale i mimo ně. Ta včerejší kytarová diskotéka na náměstí, v podání mladých hudců, se ovšem jaksi vymykala všem doposud známým normám. Budeme-li přesní, pak takovým, o které bude v Hronově a vůbec všude sotva zájem. V Jiráskově městě se bude určitě zpívat i nadále, ale krédo slušnosti, přiměřenosti a taktu by při podobných kreacích nemělo chybět.

VYPRODÁNÍ DOMÁCÍ

Přibližně sto dopisů do všech koutů republiky rozesílali František Vlach, Věra a Václav Sýkorovi, kteří v informačním středisku zabezpečují distribuci vstupenek. Jejich obsah byl ve všech případech totožný... litujeme, vstupenky zajistit nemůžeme. Kdo ovšem do Hronova zavítal a na distribuci se obrátil, pak uspěl a představení zhlédl. Zasluhu na tom má jistě zmíněná „biletářská trojka“ z informačního střediska. Bohužel, v jednom případě jí ale nepomohla ani dlouholetá praxe. Na soutěžní představení domácích ochotníků, s nímž se představí dnes odpoledne a večer, vstupenky prostě nejsou.

MEMOÁRY NA OBZORU?

Zdeněk Jelínek se rozhodl napsat vzpomínky na Jiráskovy Hronovy očima vedoucího snack baru „100“, které kromě výprávění o setkání se zajímavými lidmi máji obsahovat jednu pozoruhodnost. Přestože během svého mnohaletého působení viděl už pěknou řádku hostů zdrcených alkoholem, ztrácejících nebezpečně nad sebou kontrolu, nezažil nikdy nic podobného během divadelní přehlídky od účastníků JH.

Dnes se na domácí scéně představí domácí soubor. V roli Křivdy, řečeného doktor Smetana, uvidíme v Jiráskově hře „Otec“ hronovského Bedřicha Berana.

Nová tvář: Václav Hlobil

Václav Hlobil, krajský inspektor pro kulturu v oblasti zájmové umělecké činnosti Krajského národního výboru v Hradci Králové; se účastní 56. JH ve své nové funkci a přestože rozsah jeho činnosti je poměrně široký, zajímal nás jeho vztah k amatérskému divadlu.

„S amatérským divadlem jsem se setkal už na střední škole a protože jsem studoval průmyslovou školu sochařsko-kamenickou v podkrkonošských Hořicích, moji pozornost na sebe soustředila zejména scénografie. Už tehdy mne zaujala na amatérském divadle skutečnost, že vytváří pro člověka specifické zázemí: v mém případě to bylo vzrušující hledání a řešení nových podob prostoru. Později jsem pracoval v Krajském třetáisku páteřníkové péče jako kamenoso-

A RÁNA SÚ TU TICHÉ...

(dokončení ze str. 1)

dievčatami a staršinom Vaskom. Jednotlivé situácie na scéně boli radené za sebou a neboli pointované a tým postrádali dramatickú atmosféru. Divák sa tak nedozvedel aké sú to vlastne charaktery prezentované na javisku, v čom sa typovo odlišujú, v čom sú nezapíratelne a jedinečné. Dievčatá iba ilustrovali istú verziu príbehu a nesnažili sa vniesť do inscenácie vzrušivé, dramaticky napäté, diferencované postoje, ktoré by vyjadrovali ich vlastné postoje dnešných mladých dievčat k textu, ktorý pri Vasilievovi tak nástoľčivo ukazuje krutú tvár vojny a nezmyselnosť umierania mladých dievčat v nej. Na jednej strane sme boli svedkami úsilia zapojiť všetky výrazové prostriedky do stavby inscenácie, no na

druhej strane ostalo iba pri primárnej, zdeľovacej polohe. Táto rozpornosť sa javí ako najväčší problém inscenácie, ktorá ostala nenaplnená vo svojich zámeroch a predsavzatých. Miestami cez isté lyrické zobrazovania osudov mladých dievčat na scéně sa prechádzalo k falšnému sentimentu, ktorý znehodnocoval a spochybňoval vieryhodnosť scénickej situácie.

Dramatizácia Vasilievovej povery dáva viaceré možnosti ako inscenovať tento text, akú polohu zvolí, aby naliehavo prehovoril k súčasnému divákovi. Dá sa inscenovať cez postavu muža — staršinu Vasku alebo z pohľadu piatich dievčat, o tom ako sa zachoval jeden človek v kľúčovej životnej situácii, alebo ako ukážku nezmyselnej krutosti vojny na osude nevinných dievčat, ktoré majú ešte život pred sebou a vojna im ho surovo berie. Z inscenácie levického súboru sme žiaľ cítili nejasnosť pohľadu na predlohu, ktorá potom zasiahla a narušila celú stavbu inscenácie. Prejavilo sa to i pri využití hudby a rôznych zvukov. Na jednej strane pôsobili metaforicky (označenie smrti dievčat) a na druhej strane zas iba ilustratívne (motív spomínania). Boli sme teda svedkami inscenácie, ktorá zostala nenaplnená vo svojich zámeroch a cieľoch a ukázala ako je neľahké literárnu predlohu pretlmočiť adekvátnou dramatizáciou a javiskovou inscenáciou tak, aby sme jej uverili a zasiahla nás na citlivom mieste.

—red—

● Jak se dotýká divadlo vaší současné práce?

„Divadlo je součástí mé současné práce, která se orientuje na zájmovou uměleckou čin-

(dokončení na str. 3)

PŘEDSTAVUJEME

Divadelní soubor SK ROH MAJ Hronov

Současný hronovský divadelní soubor je nositelem významného dědictví, jehož hodnota počíná v roce 1926 prvním představením Štěpánkových Berounských koláčů, což je letos právě 160 let. Návštěvníci Jiráskových Hronovů a čtenáři knihy Aloise Jiráska U nás se již mohli podrobněji seznámit s touto událostí, která se odehrála ještě ve staré škole u kostela, pod vedením prvního hronovského režiséra Antonína Knahla a také vědí, že první hronovská ochotnická generace musela pak deset let čekat na povolení od vrchnosti, aby mohla znovu provozovat divadlo.

Druhé významné údobí hronovského souboru sahá do let devadesátých, kdy začíná spolupráce na hrách významného rodáka, posléze i za přímé účasti Aloise Jiráska, aby v roce jeho sedmdesátin byl uveden cyklus her Otec, Kolébka, Emigrant, Lucerna, Rettigová a Samota, rozšířený navíc o studentské nastudování Pana Johanesa. V témže roce je však soubor vystěhován z budovy Slavie a jeho další činnost je ohrožena prostě tím, že nemá kde hrát. Dne 15. listo-

padu 1921 rozhoduje valná hromada souboru, že si Hronov postaví vlastní divadlo. Velký zápas o stavební prostředky vrcholí v roce 1928 položením základního kamene a po dvou letech, 28. září 1930, se uzavírá slavnostní premiérou Jiráskovy Lucerny v novém divadle.

Po otevření Jiráskova divadla vznikla otázka o využití poměrně velké budovy a ujímá se nápad, aby jeho provoz naplnili ochotníci z celé republiky. A tehdy se činnost hronovského souboru rozšiřuje o pravidelnou účast výrazných uměleckých děl amatérského divadla české, slovenské a často i zahraniční kultury na festivalech JH.

Hronovský soubor udržuje odkaz i tradici svých předchůdců, ale snaží se zároveň o nový obsah své dramaturgie. V posledním údobí nastudoval například Strýčka Vánu, Kremelský orloj, Výnosné místo, Pozdní lásku, Sůvu, Vassu Železnovovou, Svatbu Krejčínského, Vzbouření na vsi, Ze života hmyzu, Pěst na oko, Hrátky s čertem a jiné tituly. Letošní oslavný rok je pro soubor významný i tím, že se 56. JH účastní uvedením inscenace hry A. Jiráska Otec. —ekP—

Divadelní diplomatky

Mezi čestné hosty letošního JH patří také Alena ŠTEFKOVÁ, vedoucí divadelního oddělení Osvětového ústavu Bratislava. V Hronově není pochopitelně poprvé, ale teprve v posledních ročnících zde vystupuje i v roli „divadelní diplomatky“, coby viceprezidentka střeoevropské sekce AITA/IATA.

„Jde o mezinárodní organizaci amatérských divadel, která má sekretariát v Itálii“, říká na vysvětlenou A. ŠTEFKOVÁ. „Má šest sekcí a ČSSR je zastoupena ve středoevropské. Hovořit o jejím poslání, úkolech, resp. o našem podílu by si vyžádalo poněkud víc času, než máme momentálně k dispozici. Proto pouze stručně... Prostřednictvím amatérského divadla vytvářet podmínky a zároveň usilovat o porozumění mezi národy.“

Dodejme, že v „diplomatických divadelních službách“ není osamocena. Do Hronova, jak nás A. ŠTEFKOVÁ ještě stačila upozornit, přicestovala rovněž ing. Helena MATOUŠKOVÁ, vedoucí oddělení ÚKVČ Praha, členka výkonného výboru mezinárodní federace AITA/IATA.

Také sál Slavie ožil divadelním ruchem, neboť se zde již dnes začali připravovat členové divadelního souboru IMPULS z Vítkovic na svoje zítřejší představení.

Nová tvář: Václav Hlobil

(dokončení ze str. 2)

nost, kde jde o platformu realizace volného času lidí. Mne osobně fascinuje zápal, s jakým se právě divadelníci věnují svému koníčku.“

● S jakými pocity či předpoklady přijíždíte na JH?

„Na Jiráskově Hronově jsem byl už dvakrát jako běžný divák, ale letos stojím před úkolem zhodnotit celostátní přehlídku jako pracovník KNV. Zajímají mne především výsledky přehlídky v návaznosti na nové formy tvůrčí činnosti a tvořivosti. Nezastírám, že se rovněž těším na setkání s novými a zajímavými lidmi. Předpokládám, že zkušenosti z JH budou cenným poučením pro mou práci v odboru kultury a přiznávám, že jsem zvědavý na srovnání východočeských představení s ostatními, i když si nemyslím, že bych byl nějaký východočeský patriot. Je ovšem fakt, že amatérské divadlo má v našem kraji neobyčejně široké zázemí a tak hronovská konfrontace může být nesmírně podnětná.“

—ekP—

TAJEMSTVÍ „STOVKY“

Proč se STOVCE říká STOVKA?, zeptala se nás jedna kolegyně ze Slovenska a měla na mysli pochopitelně jednu z nevyhledávanějších občerstvovacích oáz ve městě. Ač domácí, nedokázali jsme odpovědět. Stejná otázka zaskočila i vedoucího provozovny pana Jeřábka, podle jehož vyjádření se tento název ujal už v hronovském dávnověku. Na vysvětlenou dodáváme, že neurčitě proto, aby se návštěvník již při vstupu prokázal příslušnou zelenou bankovkou. Pokud ji ovšem vlastní, tak určitě ke svému prospěchu. Tajuplný název STOVKY snad ozřejmí někdo z hronovských pamětníků.

ANKETA

KUKÁTKO NEBO ARÉNA?

„To je otázka. Nutká mě ovšem také k otázce. Ví se vůbec, co to aréna je? Alespoň na Hronově. Ví se to? Nevím, ale arénu si představujeme obklopenou diváky ze všech stran. To, co nazýváme, respektive je nazýváno arénou v Hronově, má do skutečné arény daleko. Alespoň podle mých představ. Vždycky mi bylo vtloukáno do hlavy, že takové to ze tří stran obklopené místo, na němž se hraje divadlo, je divadlo alžbětinské. Ale dobrá. Budu-li srovnávat ony dva tvary, které jsou mi v Hronově nabízeny, musím říci, že nelze jednoznačně odpovědět. Mám prostě rád dobré divadlo a je mi jedno, jak mi je nabízeno. Hlavně, když to divadlo nepřestane „být život a vracet se zase do života“. Hlavně, když se mnou nějak zahýbe. Když mě k něčemu nutí, když ode mne něco chce.“

Dodávám, že nejedním ani na Chrudim, ani na Písek, prostě jen na Hronov. Prý je to stejný problém. To už ovšem nechci a ani nemohu posuzovat.“

Rudolf Lusk, Děčín

„Vzhledem k tomu, že má vlastní režijní práce v souboru IRIS se orientuje pouze na arénu, zazní můj názor možná trochu jako zrada: domnívám se, že to není důležité. Primární otázka při zrodu inscenace by neměla znít „Kukátko nebo aréna“, ale: „Téma XY zapůsobí na diváka v aréně nebo v kukátku?“

Nebo třeba: z povahy tématu vyplývá to a to jevištní uspořádání.

Čím dál tím víc se touto otázkou zabývám, když vidím některá přehlídková představení. Mají všechny náležitosti, které se nosí. Arénu, práci s jevištními symboly, ale nevylije je příklonem k této formální stránce jevištního provedení s vaničkou i dítě? Nezapomínáme v honbě za jevištní metaforou (která mnohdy zdánlivě skryje nedostatky režijně dramaturgické a zejména herecké), za neotřelým způsobem vyjádření na to, co vlastně chceme říci?

Arénu považuji za určité specifikum, které je dáno především základními prostředky, jimiž je soubor vybaven většinou už od zřizovatele. Ale to není všechno. Skýtá možnosti většího kontaktu s divákem (pokud jsme schopni této možnosti využít), ale má i své nevýhody: nemožnost nápovědy a z toho plynoucí nutnost improvizace, „odkrytá záda“, zvýrazňující každou slabinu hereckého projevu. Zákonitosti pohybu herce v aréně jsou mnohem složitější a kladou větší nároky na hercovo ztotožnění se s režijně dramaturgickým zámě-

(dokončení na str. 4)

amatérské divadlo po XVII. sjezdu KSČ

Minulý týden se konala na MK ČSR tisková konference k aktuálním otázkám kulturně výchovné činnosti v roce 1987. S úvodním referátem vystoupil dr. Josef Švagera, náměstek ministra kultury ČSR.

Z jeho referátu a obsáhlé diskuse vyjímáme:

„Hlavním obsahem a cílem řídicí a organizační práce v roce 1987 musí být další ideové, obsahové a organizační sjednocování kulturně výchovné činnosti v místech a prohloubení jejího sepětí s aktuálními potřebami rozvoje naší socialistické společnosti, rozšíření jejího konkrétního vlivu zejména na mladou generaci...“

„Hlavním úkolem kulturně výchovné činnosti v roce 1987 bude zvyšování podílu na ideové politické a kulturní výchově socialistického člověka, účinné přispívání ke správnému chápání politiky KSČ a jejímu každodennímu uskutečňování, prostřednictvím mnohotvárných forem a metod práce vytvářet široký prostor pro rozvíjení tvořivých schopností a talentů lidí, lépe uspokojovat kulturní zájmy a potřeby všech pracujících. Současně zvýšit úsilí v boji proti přežívající lhostejnosti, nedostatkům v pracovní morálce, v oblasti umění pak proti podbíživosti, nevkusy, maloměstšáckému chápání vztahů mezi lidmi a spotřebitelskému pojetí života...“

„V zájmu rozvoje společensky účinné a pro pracující přitažlivé kulturně výchovné činnosti bude věnována mimořádná pozornost dalšímu zvyšování pracovní a společenské aktivity kulturně výchovných zařízení, efektivnosti činnosti kulturně výchovných pracovníků...“

„Okresní, městské a místní národní výbory a orgány společenských organizací věnují zvýšenou péči zpracování místních plánů aktivity zájmové umělecké činnosti v rámci jednotných plánů kulturně výchovné, tělovýchovné a branné činnosti tak, aby se do nich konkrétně promítal Program rozvoje ZUČ (o něm budeme informovat v příštích číslech - pozn. red.) do roku 1990. Důraz je nutné položit na rozvoj zájmové umělecké činnosti dětí a mládeže...“

Bokužel omezený rozsah Zpravodaje nám brání informovat vás podrobněji. Bylo toho mnohem víc, pochopitelně. Je vidět, že oblast kulturně výchovné činnosti je velice živá, že je jí věnována značná pozornost. A to je jistě dobře, protože právě tady je velký prostor pro realizaci člověka samotného.

Záhada zvaná ● KROBOT ●

Předseda poroty docent František Laurin ohlásil zahájení pátrání po významu slova „krobot“ v díle Mistra Aloise Jiráska a v náhodském kraji. Touto badatelskou činností míří k možnosti aspirovat případně na titul „CSc“ (kandidát věd), který mu byl mnohdy a dosud prisuzován až s přílišným předstihem. O průběhu této aktivity budeme přinášet pravidelné informace v rubrice listu. Případná pomoc vítána. (Jeden z lektorů KMD, režisér Miroslav Krobot, prohlásil, že se ho tato záležitost vůbec netýká.)

DS SK ROH MAJ Hronov uveďe dnes odpoledne a večer hru A. Jiráska „Otec“.

PĚT BAREV

K označení účastníků JH slouží tradičně stužky nejružnějších barev. Zde je vysvětlení letošní „palety“: žlutá barva — diskusní klub A (Východočeský, Severomoravský, Jihočeský a Středoslovenský kraj), zelená — klub B (Středočeský, Severočeský, Západoslovenský kraj, Bratislava), modrá — klub C (Jihomoravský, Západočeský, Východoslovenský kraj, Praha); bílé stužky patří frekventantům Klubu mladých divadelníků a konečně červené stužky nosí na klopě členové organizačního štábu 56. JH.

MLADÝMA OČIMA THÁLIE

V sobotu začal také fungovat Klub mladých divadelníků ve Velkém Dřevíči. Frekventanti tohoto klubu navštívili odpolední představení divadelního souboru SPJ při MsOS v Levicích „A rána sú tu tiché“ podle novely Borise Vasiljeva. Soubor uvedl tuto novelu ve vlastní úpravě, dramatizaci a režijním zpracování (F. Držík).

Po zhlédnutí představení probíhalo hodnocení a to nejprve po skupinách (studijní třídy vedené jednotlivými lektory) a potom došlo k otevřené diskusi mezi všemi účastníky KMD.

V tomto hodnocení došlo až k neobyklé shodě a to prakticky ve všech základních otázkách a pohledech na představení. Už vlastní pohled na uchopení daného tématu vyvolal rozpaky až zklamání. Zatím co předloha nabízí vynikající šanci podívat se na problém zodpovědnosti a zmaru způsobem velmi neotřelým, klesá úprava souboru SPJ až do roviny pouhého konstatování, že válka je špatná, což je dost shodli. Členové KMD se dále shodli, že režijní vedení připomíná pouhé „odvedení příběhu“, což je škoda, zvláště když poměrně slibný začátek, kdy se příběh odvíjí v rovině obrazovosti a symboliky — tedy bez zbytečných rekvizit (a k tomu navíc s použitím sugestivní hudby) — se tento příběh začne postupně vytrácet. O čem chtěl soubor hrát se dovíme z programu, žel nikoliv z provedení. Pro konkrétnější pochopení cituji z názorů, které byly nejčastější, a na kterých se shodli prakticky všichni:

— v příběhu není vidět jaké stanovisko zaujímají k jednotlivým postavám jejich představitelé;

— chybí hraní druhého plánu, větší rozehrání poetiky, která by dala možnost vynik-

nout kontrastu mezi životem a smrtí jednajících postav;

— herecký projev je klidná hladina, kde všechny postavy — a to včetně starší Vaskova — splývají, na druhé straně zbytečná patetická místa;

— do momentu první smrti je příběh až příliš rozvláčný, naopak smrt všech dívek se potom přežene jako smršť (a to včetně zbytečného prolétání se symbolikou).

Tolik z názorů KMD. Nezbyvá nám než věřit, že v dalších dnech budeme mít možnost zhlédnout představení, která nám přinesou víc. —jd—

Kukátko nebo aréna?

(dokončení ze str. 3)

rem i vlastní kreativitu. Problémů je víc, než se na první pohled zdá.

Za přínosné považují inscenace, které po svém diváku srozumitelnými a neotřelými prostředky dokáží objevit nosné téma a rozkrýt je tak, aby zážitek byl pro diváka strhující.

Moderní divadlo bude skutečně moderní, až se přestane zabývat formální otázkou, zda kukátko či aréna. Až pouze „ohadrovaná činnost bude kvalifikována jako špatná a vznikne moderní jevištní tvar tématu, které nás všechny zajímá právě v tomto — kukátkovém či arénovém — emocionálně působivém provedení.“

Eva Rolečková, Praha

O ČEM SE HOVOŘÍ

Hodně se letos hovoří o tom, zda je divadlo ve Vysokém nejstarším existujícím souborem v Československu. Zdá se, že ano.

Celé to vzniklo díky Janu Petruškov. Vysocký písmák a učitel si vyšlápl na výlet do Prahy, aby navštívil svého bratra. Dovedeme si ještě dnes vůbec představit, jak dlouho mu taková cesta trvala? Prakticky ne. Vždyť se to odehrálo v roce 1786, tedy deset let předtím než se narodil v Kolíně český mim Jean Gaspar Debureau. V Praze ho bratr vzal do Nosticova divadla na představení Thámovy společnosti, na českou hru Břetislav a Jitka. Divadlo Petrušku nadchlo. Od nadšení pak tehdy nebylo daleko k činu, a tak ještě téhož roku se ve Vysokém začalo zkoušet, připravovat, navzdorovat, učit a poté i zvát na představení národní pověsti Bruncvík.

Ve Vysokém nad Jizerou se začalo pravidelně hrát české divadlo. A začaly se psát dějiny vysockého souboru, který od původního názvu Přemysl, dospěl v roce 1861 k novému jménu Krakonoš, kterým se pyšní dodnes.

A ještě jedna zajímavost — k oslavám stoletého výročí v roce 1866 napsal vysockým pozdravný projev sám Antal Stašek. Netroufám si mu o sto let později konkurovat, ale přesto — přejeme vysockým do další stovky hodně úspěchů. A pokud do Vysokého zavítáte, nezapomeňte navštívit výstavu 200 let ochotnického divadla a samozřejmě také „pobejt“ v jejich divadle.

—ib—

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 56. JH

9.00	Pohovory se souborem	klub JD
9.30	Diskusní kluby	ZŠ
9.30	Seminář klubu režisérů SČDO	ZŠ
13.00	Organizační štáb JH	klub JD
13.30	Divadelní soubor IMPULS DK ROH	Slavie
	Vitkovice - Ostrava — Aristofanes: Ptáci	
14.00	Diskusní klub pro zahraniční hosty	malý sál JD
14.00	Setkání ÚV SČDO a ÚV ZDOS	ZŠ
16.30	Divadelní soubor IMPULS DK ROH	Slavie
	Vitkovice - Ostrava — Aristofanes: Ptáci	
16.30	Koncert tanečního dechového orchestru Broumovanka — SK ROH Broumov	park MAJ
18.30	Vítání DS při DK ROH ZTS Martin	
20.00	Divadelní soubor IMPULS DK ROH	schodiště JD
	Vitkovice - Ostrava — Aristofanes: Ptáci	
20.00	Pantomima SI Ústřední soubor pantomimy neslyšících	Slavie
	Paul Katszmaniy: Struktura hmoty — studijní představení	JD
21.00	Filmový večer: Kluci z bronzu	
22.00	Setkání frekventantů loňského ročníku KMD	V. Dřevíč - U Korců
22.00	Zasedání poroty	malý sál JD
22.00	Patronátní večer	